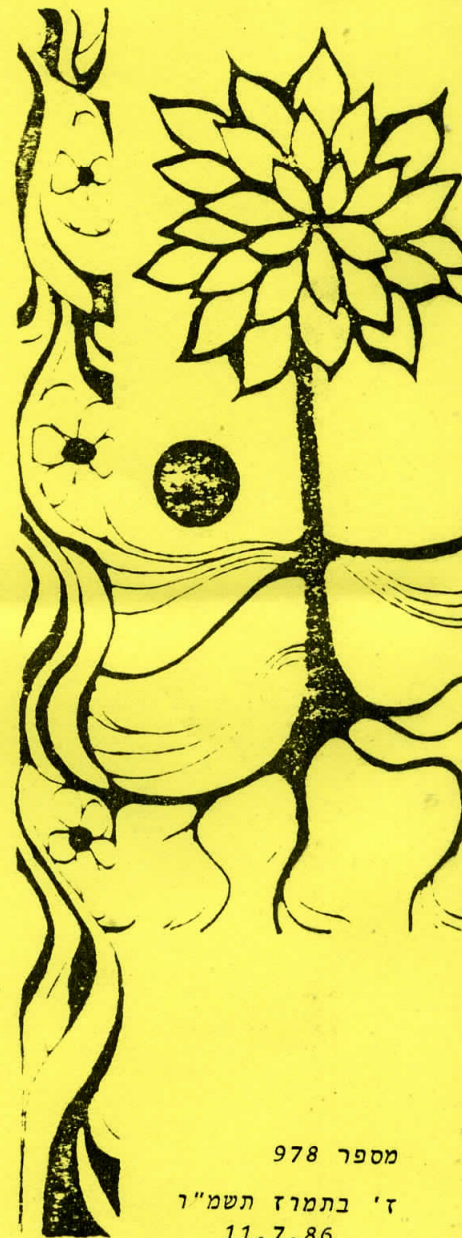

דברי הכפר

הד

זְכוֹר אֶזְכֹּר : מַעֲבָרִים
נִצְבוּ הָרִים כְּנֹד ;
עַל רֹאשׁ פִּסְגָּה בְּשִׁיר אַרְעִים,
אֶקְרָא : הַיָּדָד, הַנְּעוּרִים!
וַיֵּעַן הָד.

עָבְרוּ שָׁנִים. הוֹעֵם הַפֹּז,
פִּסְגֹּת הַכּוֹ מִישׁוֹר.
אֶךְ הַד־הָרִים צָלוּל וְעֵז,
אֶךְ הַד־הָרִים עֲתָה כָּאֵז
זְכוֹר אֶזְכֹּר.

אֲשֶׁרִי הֵלֵב אֲשֶׁר הִצִּיל
לְיוֹם עֲבָרָה וְאֵיד —
וְלוֹ רַק דְּמוּת, וְלוֹ רַק צָלִיל
וְלוֹ רַק צֶל־אוֹרָה קָלִיל,
וְלוֹ רַק הָד.

רחל

מספר 978

ז' בתמוז תשמ"ו
11.7.86

כפר הנשיא

עלון פנימי
לא לפרסום

י מ י - ה ו ל ד ת

13.7. שפרה שוורץ

מיכי חייט

14.7. ריבה בן-נתן

ריימונד גוטר

הרולד ואלך

15.7. מיכאל דוארי

גבי אסתר פיליפס

אריאל סינה

אנגה סגל

משה גרשמן

16.7. רותי מרכס

דיו נוי

17.7. צילה מסר

18.7. אירית בן-חיים

ג'וליה ניצן

מריון גרשמן

דורון כהן

ניצן ליפשיץ

לביא בן-צבי (נכד)

י מ י - נ י ש ו א י נ

13.7. אנט וחיים מעין

בקי ואריק ארנברג

14.7. דליה ורוי בוסקילה

16.7. יעל ואדי נמנוב

19.7. ג'נט ולוי גניסלב

עריכת הגליון: רות גלעד

עיתור: ויקטור

הדפסה: רות גלעד ונעמי פ.

אתה נשאל?

-----> COMING & GOING <-----

- * חוזרת אלינו אריאלה לזין, ברוך שובך!
- * הוריו של אריק (של אביבה) הגיעו לביקור חטוף של שבוע ימים. מקווים שנהניתם במחיצתנו.
- * יתכן ויגדלו החמולות - זיוה, אחותה של חנה פרנקלין, יוסי ובתם יסמין הגיעו אלינו מריבד לשבוע אורחות.
- * נעמי הדרי (האחות החדשה) ומשפחתה הגיעו. יגורו בבית ברוס ו.
- * שרה ניסים ומשפחתה באו לשבועיים - דווקא קייטנה נחמדה לילדים...
- * אבלין ומיטל חוזרות, החליטו שאי אפשר להשאיר את הגברים לבד יותר.
- * שמואל, דודיק, בני ויאיר נסעו לחו"ל בשליחות המפעל, כרגיל...
- * בלהה נסעה לאנגליה לעזור לאחותה בלידה. מזל טוב!
- * מקס הירס נוסע חזרה לארה"ב ביום א'.
- * ג'וליה ואריה ניצן מכלים את זמנם כרגע אי-שם בחו"ל. חיזרו עם מלא חוויות!
- * 2 מתנדבות עזבו אותנו השבוע לאחר שהות די ממושכת - לואיז ולוסי. הן הבטיחו לחזור לביקור מתי שהוא. דרך צלחה!
- * מרדכי ומאיר יצאו לחופשת שחרור. כה לחי!
- * הגיעו השבוע ללול 75000 עופות + 2000 ברברים. הקהל מתבקש לא להיכנס ללולים בלי נעליים ולפני טבילתן קודם. יש חומר מחטא מחוץ ללולים של הברברים. חשוב מאוד!
- * הידעתם...? כ-80 איש עדיין לא עשו את מיכסת הגיוסים שלהם...
- * דוד דיבון סיים את לימודיו בפקולטה לחקלאות. יופי! יש לנו עוד דוקטור לבע"ח.
- * ג'קי נכנס לאקונומיה לחודש ימים - אנג'י שוב במילואים.
- * לפני כיותר משבוע, אחרי הבר-מצווה, כוגרי כיתת מרום בליווי מס' מבוגרים נסעו ליום כיף בלונה-גל. לכל הדעות היה כיף לא נורמאלי.
- * במשק הילדים נולדה השבוע טליה במזל טוב. לאם קוראים ג'יפסי. עדיין מחפשים שם לבת.
- * מי שלא נסע לתערוכה כתל-חי - הפסיד! נציגינו היו רבים ועבודות רבות: דיאן, קרול ש., סוזן, סימון, הלן, בוני, גילה מ. ותלמידותיה, יעלי פ. בוכתרון של מרקי ותלמידיו. דב, שלופה (מלמד) ורות נ. (מלמדת). יש לציין את בת-הים שסוזן עשתה. - אומרים שיש שם בעיות תקציביות ויסגרו בשנה הבאה. נקווה שלא! כל הכבוד לאמנינו!
- * בשבוע שעבר הלונה-פארק נפתח לילדינו ולילדי ראש-פינה ועמיעד. היתה נציגות גבוהה - כ-500 ילדים. היה מאוד מוצלח. וכל הכבוד לארווין שהיה מאחורי הכול! יש בעיה "קטנה" שם והגיע הזמן שיידעו כולם: השירותים. אי-אפשר לארח כ"כ הרבה אנשים בלי שירותים תקינים, וחבל.
- * ביה"ס המקומי רוצה לברך בקליטה נעימה את ילדי משפחת הדרי.
- * חופשת הקיץ החלה וגם המחנך של ביה"ס המקומי. השנה הנושא הוא "עדות".

(מה נדמע - המשך)

המחנן מחולק ל-4 קבוצות: עירק, אתיופיה, תימן ומרוקו.
אפשר לציין את המדריכים הבוגרים שם: דודו, גלית, מרדכי, חניתה, יובל ג',
ניקול, אורן פ. וברברה. למה לחברים אין מחנן קיץ?

- * ליואב פק אושרה שנה נוספת בשליחותו, לאחר דיון ממושך באסיפה. יחד עם
אהרון ידלון הסכמנו לוותר עליו לעוד שנה. תחזיק שם מעמד.
- * לגב' פרידמן ולנועה מעין - החלמה מהירה. חיזרו לשורותינו מהר.
- * ושוב, לכל בית כפר הנשיא יום הולדת שמח עם חג המשק ה-38.

לכולנו שבת שלום

חג שמח

ושבוע טוב!

ד י ב ה

** **

פִּינֶת
הַסֵּרֶט
הַשְּׁבִיעִי

שם הסרט: מ ג ע י ס - THE TOUCH

כימוי: אינגמר ברגמן

עם - אליוט גולד, ביבי אנדרסון

"מגעים" הוא אחד מסרטיו האחרונים של המאסטרו הגדול, שמפליא ליצור יצירות
מופת על יחסים בין בני-אדם. הנושאים שלו הם בדרך כלל דרמות משפחתיות, אך
הזרמים התת-קרקעיים של הרגשות, העולים על פני השטח, הם שהופכים את הסרטים של
ברגמן למשהו מיוחד במינו.

שלוות ביתם של רופא מצליח ואשתו, עקרת בית נאמנה, נפרצת עם הופעתו של
ארכיאולוג צעיר. פרשת אהבה עדינה ומרתקת נרקמת בין האשה לארכיאולוג. הסרט,
לשם שינוי, דובר אנגלית.

וקצת על הסרטים שיוקרנו בקרוב: בשבוע הבא - "משחקי מלחמה", אחר-כך -
"לעולם אל תאמר לא"; "הנבחרים"; "גונב הלבבות"; "סערה"; "דמעות של שתקה";
"הפרש החשמלי"; "ראובן ראובן"; "רצח בעיניים"; "מסכה"; "תנאים של חיבה";
"מלחמת הכוכבים"; "מאחורי הסורגים".

זה הכול בינתיים. צפיה מהנה!

ו. (ואף-על-פי-כן) סרטים

**
** **

ט ל פ ר נ י ס

חדש! ספר טלפונים של הקיבוצים
יצא לאור!

בהתאם להחלטת האסיפה בעניין העברת עודף
פעילות משיחות פנים-הארץ לשיחות חו"ל -
חברים שקיבלו ויקבלו חיובים מהנהלת
החשבונות עבור שיחות לחו"ל במשך השנה,
יקבלו זיכוי בסוף השנה, בהתאם לעודף.

רייטרונד - הנח"ש

מופיעים בו מספרי הטלפון של כל החברים
בבית (חיוג ישיר או שלוחה).
כל המעוניין מתבקש להירשם עוד השבוע
ברשימה שעל הלוח מול המזכירות.
הרשימה תישאר שם עד יום ר' 18.7.86.
דורית

הפיל... והבעיה היהודית

(ליום ההתיישבות ה-38)

הפעולה האחרונה של "מועדון פלוס", שעבודתו הברוכה פזורה לכל אורך השנה, היתה מסיבת יום ההתיישבות, שאליה מצאו לנכון להזמין את המשתתפים ל"פאב" למסיבת-תה בשעות אחה"צ. למרות השעה המוקדמת - חמש וחצי - הופיעו כ-35 חברים, שבאו לראות מה "הולך" שם.

היתה זו פגישה נינוחה, שבה הרימו כוסית לחיי המשק ולמתיישביו. כשביקשו מכל אחד לפרט מה הוא עשה ביום זה לפני 38 שנה, קלחו הזכרונות. לחלק מהמשתתפים, שלא זכו להיות מבין העולים על הקרקע, היתה זו הצצה לעולם שלם של חוויות, שבדרך-כלל לא באות לביטוי מלא בפגישות חברתיות. כאן כל אחד/אחת הזכיר/ה לשני/ה דברים שמזמן שכחו או שנדחקו הצידה.

כשהתבקשתי לומר כמה מילים, הסתכלתי על השעון ואמרתי: "השעה כבר שש ואני בא כעת מפגישה עם המזכיר (ישראל אבידור) ומרכז המשק (שמואל חצור), שבה החלטנו שגמרנו את העבודה של התחפרות להיום ושיש להקים את האוהלים ללינת לילה"... בהמשך דבריי ציינתי שרק קבוצת מטורפים היתה נכונה לצאת, ללא נשק ונסיון קרבי, לשטח ההפקר בין צבא סוריה וראש-פנה, ולהתמקם בשממה ללא קשר עם העורף (כי מפאת ההרכב הגאולוגי של ההרים בסביבה לא פעלו מכשירי הקשר של המחלקה הצבאית, שבאה "להגן" עלינו). לבסוף הודיתי שוב לחברים, כמפקד הצבאי הראשון, על הצבעת האמון שלהם - בזה ש"הלכו אחרי למדבר, לארץ לא זרועה", בהסתמכם על נסיוני הצבאי הקלוש כחייל במלחמת העולם השנייה.

כל התודות מגיעות לצוות המארגן על הרעיון המקורי וביצוע יוזמת הפגישה המהנה והמרנינה - וזה על דעת כל המשתתפים במסיבה.

יצחק עדר
מא"ז מנסורה-אל-חרט (מיל).

38 כא/...

תערוכת עבודותיה של רנה כהן

תקיים

בגלריה "מרכז השרירית"

בשבת 12/7 בשעות 11.00-12.30

20.30-22.00

ובימים א,ב,ג 20.00-21.30 "

13-15/7

הלל לוי תציג עבודות

צורפות - באותו מקום ובאותם זמנים

בינינו לבין עצמנו

תסכול המזכיר

מי שלא הגיע לאסיפה, לא קרא את סדר יומה של האסיפה או נמצא אי-שם מחוץ לקיבוץ - דעו לכם שאחד משני מזכירי התק"ם, אהרון ידלין, היה באסיפה. למרות שהאסיפה קיבלה את בקשת התנועה, שנאפשר למשפחת פק להאריך את שליחותה בעוד שנה, לא רווה מזכיר התק"ם נחת.

בדרך, בחזרה לתל-אביב, בוודאי התנהלה שיחה בין נוסעי האוטו של התק"ם - אהרון ידלין, פוגי (ראש המחלקה לחו"ל בתק"ם) ולייזר הנהג, שאגב, שהה בכפר הנשיא תקופה ממושכת כמועמד. לא נגלה לעולם, אם שיחתם היתה מצוטטת או שכותב שורות אלה בדה את הכול מדמיונו:

- אני לא מבין אותם, פשוט לא מבין אותם. מזכיר התק"ם מגיע אליהם כדי להעלות נושא רציני והם יושבים להם ומשמיעים בדיחות תפלות.
- אל תיקח ללב, אהרון, הם אנגלו-סקסים, ולא סתם אנגלו-סקסים, אלא רובם ילידי האיים הערפליים והגשומים האלה, ששוכנים קצת צפונה מחוף צרפת. גם למישהו כמוני, מדרום-אפריקה, לא תמיד קל להבין אותם. אבל אפילו כשאני לא מבין אני מחייך - זה נותן להם הרגשה טובה. השגיאה שלך היתה שלא חייכת פעם אחת כל הערב.
- על מה היה לחייך? דיברתי על בעיות התק"ם, על המאמץ לתרום לחיזוק כוחה של תנועת העבודה בפדרציה הציונית העולמית בעזרת שליחים, על דמות הקיבוץ בעינינו ובעיני שונאינו, והם צוחקים!! רציתי ששוישק יבוא לדבר איתם - הרי הוא שכן שלהם - אבל הוא נרתע מזה, כאילו ראה לפניו צפע ואמר: "לא, אהרון, זה לא בשבילי, אני עוד אצטרך לחיות במחניים הרבה שנים אחרי גמר הקדנציה. אם חלילה לא אצחק, לא אמצא בדיחה טובה, זה יהיה סופי. הם יספרו את זה בכל הגליל העליון." ואני לא הבנתי אותו. עכשיו אני מבין.
- לייזר, אתה היית בכפר הנשיא זמן די ארוך, איך הסתדרת איתם?
- זה לא היה קל, אבל הבדיחות שלהם טובות יותר באנגלית מאשר בעברית. זה חלק מן המסורת של האנגלים, אני חושב, לעשות צחוק מן הדברים הרציניים. למשל, אוניית הפאר "טיטניק" שוקעת במצולות הים אחרי התנגשות עם קרחון ענק ועל גשר הפיקוד נמצאים רב-החובל והקצין הראשון שמתכוונים לטבוע עם האוניה, לפי מיטב המסורת הבריטית. פתאום מכה רב-החובל במצחו ואומר: "איזה טמבל אני, מספר אחת." "כן, אדוני?", שואל-עונה הקצין הראשון, בשביב תקווה שאולי עוד ייזכר רב-החובל במשהו שיציל את האוניה מלטבוע, "מרוב חיפזון שכחתי לנתק את התקע של הקומקום החשמלי - בטח שרפתי את הקומקום!"
- אהרון ידלין שקע במחשבות עגומות. זה הומור?

אקסיומות הקשורות בחיינו

- א. אם ברצונך להתמודד בזירה הפוליטית, בנה לך מנגנון יציב ומבוסס שלא תלוי באדם אחד. הראייה: נפוליון הכל-יכול והיחיד הגיע עד למוסקבה וסבל יותר מהרוזנים ממה שאנחנו סבלנו מטקצ'נקו הענק וחבריו בכדורסל. ואחרי נפוליון?!
- ב. השליח המצליח הוא זה שחוזר הביתה ומשתלב שוב, הוא ומשפחתו, בחיי הארץ ובקיבוצו. הראייה: יש שליחים שעוד יושבים בניכר ומטפלים בנפשות דרי הגולה, למרות ששליחו-תם נגמרה לפני הרבה שנים. חניכיהם נשארו איתם.
- ג. ככל שאדם שווה מחוץ לביתו יותר זמן, הוא שוכח היכן נמצאים הדברים שהוא אוהב. ראייה: חוני המעגל המסכן רק נרדם לרגע קט, והתעורר לעולם לא מוכר ולא מכיר.

לאור פנימל לא נכנסים כלאיים

לפני כשבועיים-שלושה עשיתי מסע אחורה בזמן. השתתפתי בגיוס בכותנה ונדמה היה שאני חזרתי ליום ביוני לפני עשרים וארבע שנים, יום העבודה הראשון שלי בכפר הנשיא.

לא בכפר הנשיא, בעצם. השטחים שלנו היו אז בחלסה, לא רחוק מקרית-שמונה, וקמנו ב-3.30 בבוקר להגיע לשטח עם שחר. הראו לי שדה ענקי בו גדלו שני סוגי צמחים. הדומיננטי ביניהם היה עשב-בר בשם אמרנתוס, ובין עצי האמרנתוס העסיסיים הציצו פה ושם שתילי כותנה ביישנים. הגיעה משאית עם פועלות ערביות והסבירו לי בשתי מילים, שאני המנהל שלהם. כבר ידעתי לדבר עברית, אם כי ערבית לא ידעתי אף מילה והפועלות דיברו מעט מאוד עברית. אך תקשורת היתה הבעיה הקטנה ביותר שלי.

הבעיות האמיתיות היו קשורות לצבע שלי. ראשית, הייתי לבן כבטנו של דג, והחום והשמש היו קטלניים. שנית, הייתי "ירוק" לגמרי והנשים תפסו את הדבר מיד ועבדו "עלי" יותר ממה שהן עבדו על העשבים. שלישית, הייתי עדיין "אדום" והאמנתי שגם מנהל צריך לעבוד שכם אחת עם פועליו.

כל החוויה הקשה הזאת חזרה אלי בגיוס, אבל רק לרגע. ההבדלים בין אז לבין עכשיו היו גדולים מדי ליצירת אשליה ממושכת. התעייפתי הרבה יותר מהר הפעם - למזלי לא נדרשתי לעבוד יום שלם. היום אמנם אנחנו כנראה למדנו לגדל כותנה שבה יש עשבי בר, ולא ההיפך. לחום התרגלתי והוא לא הפריע לי בגיוס, אפילו אם מים קרים עדיין לא היו.

ההבדל הכי חשוב היה זה שאז הנשים קראו לי לעזור כל פעם שהן נתקלו בצמח גדול בטענה שרק אני מספיק חזק לעקור אותו, ובגיוס לפני שבועיים עבדה על-ידי חברה צעירה וחרוצה ואני קראתי לה לעזרתי במקרים קשים. באנגלית, כמובן!

ג'ורג'

דעים מן העבר

קטע מהתוכניה של מסיבת הבר-מצווה של כיתת "סנונית" (עמליה, אמיר, אביבה ושות'). השנה 1968. להצגה היו 20 (!) תמונות.

"השלמה למשק"

'הפעולה המסורה וחסרת הלאות של שליחינו נשאה פרי. השלמה מיועדת לכפר הנשיא. קבוצה גדולה מאוד וטובה - גרעין ה' של הבונים באנגליה.

סוף סוף הגיע היום ולמשק באו - 13 חברים חדשים!

אבל הגרעין המשיך לבוא. טיפין-טיפין, עוד שנה ועוד שנה, עוד שלושה ועוד חמישה - וכעבור 6 שנים הגיעו אחרוני חבריו למשק. ...'

=====

השבוע הגיעו אלינו ראשוני חברי הגרעין ה' של תנועת הבונים באנגליה אחרי גמר הכשרתם במעין-צבי. החברים האלו הם הסנוניות הראשונות של הקבוצה שמגיעה אלינו כהשלמה, זו הפעם הראשונה מאז שהעמדנו את עמודי אוהלינו בחור-בות של מנסורה לפני תשע שנים, בתקופת ההפוגה הראשונה של מלחמת העצמאות. בואם אלינו ואיחודם איתנו הוא רגע חשוב לשני הגורמים: למשק שלנו ולתנועה בכללה. הרי הוא מסמל את הרגע שאחרי תקופה ארוכה חודש הקשר הישיר והחי בין מפעלנו ותנועתנו באנגליה, תנועת האם שממנה יצאנו, אנו בוגרי גרעין ב', לפני עשר שנים, בהיחדש זרם העליה.

זה שנים עומד משקנו לפני כמה בעיות קשות שברובן נובעות מהעובדה שמספר החברים בקבוצה בשום אופן לא יכולים להתגבר על דרישות הענפים השונים שהוקמו ותוכננו להקמתו של משק גדול ומסועף. ואין ספק שבואה של תגבורת רצי-נית זו שבאה אלינו היום ושתגדל לאורך הזמן, גם אם היא קטנה בשלב הראשון, תעזור לנו להתגבר על בעיות אלו, בצד המשקי ובצד החברתי כאחד.

אנו מקבלים את חברי גרעין ה' כחברים שווי זכויות וחובות לכפר הנשיא, ובטוחנו שקליטתם ומיזוגם בתוך החברה הקיימת תהיה נוחה ומהירה ושיחד נטה שכמנו לעול ונצמד לקראת עתידנו ויעודנו, שהם בניית בית פורה ומשגשג: בית כפר הנשיא.

לא זיהינו את כותב הכתבה שאינה חתומה.
המערכת

1957

גרעין ה' - לאור דזכרונות

רשמים מהיום הראשון

בסוף נובמבר 1958 עגנה האונייה "תיאודור הרצל" בנמל חיפה, ופרקה שם, בין היתר, קבוצה קטנה מגרעין ה' של "הבונים", וקבוצה הרבה יותר גדולה של עולים מרומניה. אנשי הסוכנות קיבלו את פני העולים בשקית נייר, המכילה לחמניה וביצה קשה.

התרגשותי בבואי ארצה התחילה השכם בבוקר, כשעודנו בים, עם מראה מורדות הכרמל וכיפת הזהב של מקדש הבהאים; היא דעכה מעט עם קבלת הביצה הקשה ונדלקה שוב כשהבחנתי בג'ף ג'קסון שהגיע במיוחד מכפר הנשיא כדי לקבל אותנו - את אריה, דוריס, שמעון גודמן, רמון פיליפס ואותי. נדמה לי שיצאנו לעיר, לאכול משהו, ושהיו דקלים ושמש זורחת - אבל השעות הראשונות מעורפלות בזכרונות מרוב התרגשות.

בכל אופן, ג'ף אירגן לנו "טרמפ" הביתה, כל הדרך בחינם, על חשבון הסוכנות במשאת שהגיעה כדי להסיע את העולים מרומניה למקום ישובם, לטבריה עילית.

היה כבר ערב. ירד גשם קל, והיו חורים בברזנט שכיסה את המשאית. ישבנו צפוי-פים על ספסלי העץ וטולטלנו לכל הצדדים. מי שישב לידי שאל, מהם ההרים בצד שמאל. עניתי לו - ונרקמה שיחה בינינו. הרומנים לא ידעו למה לצפות, כנראה לא ידעו כלום על הארץ, היו מבוהלים ומלאי חרדה. אני, לעומתם, הייתי במצב-רוח מרום ובטוחה בדרכי. ידעתי שאני נוסעת לביתי: לקיבוץ שלמדתי וחלמתי עליו, ולחבריי שמצפים לי שם. ידעתי שאגור בצריף עם מינימום תנאים, ולזה הייתי מוכנה עם כל הלב, כי כך חיים חלוצים, ובאתי להיות חלוצה.

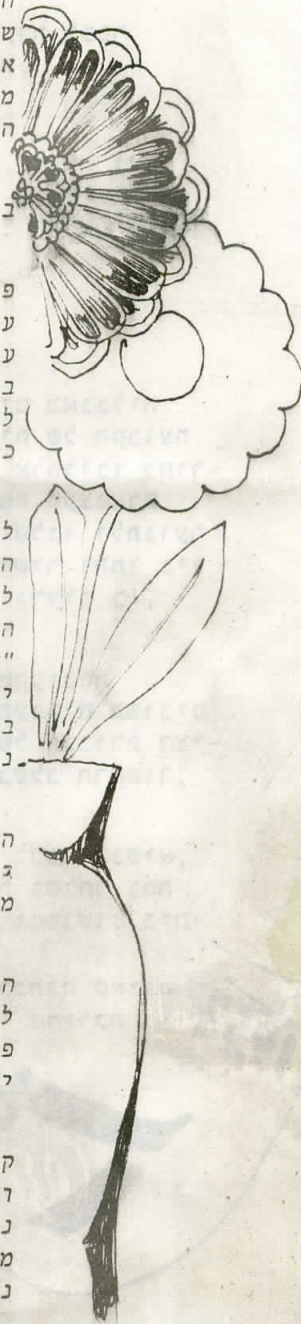
הגענו לטברית עילית בחושך. בניית המקום רק התחילה אז. היו בתים אחדים לא גמורים ומספר בניינים ארעיים. מדרכות, תשתית עוד לא היו. הרומנים העייפים היו בהלם. שני אנשים "לחוצים" מן הסוכנות ניסו להתמודד. עולה אחד אמר: "אמרו לי שטבריה עיר-מרפא - זה עיר-מרפא כאן? שיקרו לנו!" בודדים, שהגיעו בגפם, הופנו לצריף אחד, שניים לחדר. אישה אחת, לא צעירה ועל סף הבכי, ביקשה חדר לבד. "מצטערים, אי-אפשר הלילה". הדמעות זלגו בשקט. אגב - הכול היה בלי צעקות, לא ידעו עדיין לצעוק. גבר צעיר, כימאי במקצועו, החליט שבמקום כזה אין סיכוי לעבודה בשבילו ועלה חזרה למשאית, כדי לחזור מיד באותו לילה לחיפה. רגשות העליונות שלי הפכו מהר לרגשות רחמים.

הנהג שלנו רצה כבר להמשיך צפונה ולהגיע הביתה. עד היום אני לא יודעת איך הם הסתדרו, כמה השתקעו שם אחרי התחלה כה עלובה. אולי למחרת הדברים נראו להם יותר טוב, באור השמש ובמבט על העיר התחתונה והכנרת היפה. היום, במבט לאחור, מסקרן אותי לדעת איך הלך להם. ההשוואה בינינו הטביעה בי רושם כל-כך חזק.

השלמנו את הדרך לכפר הנשיא. מישהו לקח אותנו לביתנו - צריף ט'. דוריס ואני היינו בחדר אחד, שלושת הבנים בחדר הסמוך. אמרו לנו באנגליה שנקבל כל אחד חדר לחוד, אבל צריף ב' נשרף בשבוע הקודם... ומה זה היה חשוב, היינו בבית. מישהי פרשה מפה על השולחן הקטן והעמידה צנצנת פרחים. ההכנה הצנועה הזאת דיברה אל לבי יותר ממשלחת רשמית ותזמורת. צנחנו למיטות וישנו.

למחרת התחילה ההיכרות עם הסביבה. בחדר היו שתי "מיטות-סוכנות" עם מזרון-קש, כורסה ושרפרף עם רצועות פלסטיק, ושולחן ישן מהפעוטון. היה ברז בקצה המרפסת והמקלחת ובית-השימוש הציבורי היו בקירבה נוחה. השכנים היו חבר'ה מגרעין "אית-נים" - צברים אמיתיים! הכול היה נהדר, בדיוק כמו שתיארתי לעצמי ואז - איזה מפגשים נרגשים עם חברי הגרעין שכבר נמצאו כאן! רק את רמון לא קיבלו בקריאות נרגשות, כי חשבו שהוא עזרא, ועזרא הרי כבר הגיע מזמן...

והנה כבר ה"סיפור" הראשון מכל הסיפורים המהווים יחד את ההיסטוריה שלנו, הקושרים אותנו זה לזה, ואת כולנו לביתנו המשותף.

(גרעין ה' - לאור הזכרונות)

אלה תולדות...

בהכרזה דרמטית, בפני 300 צירי ועידת "הבונים" באנגליה בחורף 1955, קם גרעין ה'. כשלוש שנים לפני-כך עלה ארצה גרעין ג' (זקני הגרעין מספרים שאלק קולינס, ממייסדי הגרעין, התבלבל באותיות האלף-בית וכתוצאה מכך דילג על האות ד' והגיע ישר ל-ה'). גירסה אחרת אומרת שרוב חברי הגרעין, טרם עלייתם ארצה, רצו להקים קיבוץ בנגב ומן הסיסמה "הי דרומה" נותרה ה-ה' בלבד) ועתה נקלטו בקב' עמי-עד. אחרוני הגרעין ש"הגשימו" נעלמו מן האופק האנגלי. הזמן היה בשל להקמת גרעין חדש והעיתוי היה אידיאלי. ההשראה שהוקרנה לוועידה, כפועל יוצא מן ההכרזה, חיש-מלה את האווירה וכ-80 בוגרים, ב"מכה אחת", הצטרפו לגרעין שזה עתה נולד. כתוצאה מכך התנועה קיבלה עירוי-דם וההשפעה החיובית על תנועת "הבונים" באנגליה הורגשה מיד.

היה זה כעשר שנים מאז ניצחון בנות הברית על כוחות הציר במלחמת העולם השנייה. תמונות הזוועה מן השואה עדיין זיעזעו את הנוער ועל רקע זה הקרינה המדינה היהודית, שקמה כ-8 שנים לפני-כך, את ההשראה המירבית על כולנו, כאשר הבילוי האהוב ביותר בתנועה היה שירת שירי ארץ-ישראל, לרבות שירי מלחמת השחרור. שרנו בכל הז-דמנות מסביב למדורות ובטיוולים.

לא עמדה על הפרק שאלת העליה ולא סוג העליה - מרבץ מאליו, שתנועת "הבונים" היתה קיימת למען עליה חלוצית בלבד. לגבי בוגרי התנועה ההתלבטות בשאלה זו הת-בטאה בעזיבת התנועה, עם כל הכאב שהיה כרוך בזה בגלל ההתפתחות האישית בתקופת הנעורים, שהיתה מעוגנת בריקמה החברתית התנועתית. אין ספק שהיו כאלה שבגלל זה עשו מאמצים עילאיים, כדי להפוך את התנועה לתנועה פלורליסטית תחת הדגל "עליה". כל זה כדי לספק עילה להישרדות בתנועה ללא הגשמה. גם סטודנטים התקשו להשתלב בין המגשימים, למרות כוונתם המוצהרת להגשים. בודדים ביניהם הצליחו להצטרף לשו-רות הגרעין, תוך כדי התחייבויות למלא תפקידים בתנועה ובגרעין. ואילו הנורמה חייבה יציאה לחוות הכשרה בגיל 18, ע"מ לגבש את הקבוצה בתנאים אופטימליים ו"היגייניים" מבחינה חינוכית.

"הראשונים", סוציאליזם, "חומה ומגדל", עליה ב', מלחמת השחרור והפלמ"ח וכו' הוחדרו עמוק לתודעה. וכל זה בתקופה שאנגליה עברה שיקום לאחר המלחמה. חינוך והשכלה אקדמאית היו בהישג-יד של כל חברי התנועה, שהיו רובם בני המעמד הבינוני ומשפחותיהם שאפו לנצל את האפשרויות שהמדינה הקנתה לילדיהם.

למרות האווירה הזאת ובניגוד לרוב רובו של הנוער היהודי באותה עת. כ-80 חברי "הבונים" הפגינו את הגשמתם וכביטוי לזה הצטרפו לשורות הגרעין, במטרה להתיישב בקיבוץ בארץ-ישראל, לפי רוח החינוך לערכי התנועה.

הקבוצה הראשונה של גרעין ה', שמנתה כ-10 חברים, הגיעה ארצה במאי 1956 ונשלחה לקיבוץ מעין-צבי, ללימוד עברית ולהכשרה כללית. קבוצה זו הורכבה בעיקר מחברי ההכשרה באנגליה והיתה ביטוי אמיתי לכוונות הרציניות של הגרעין. מהקבוצה הזאת נותרו בכפר הנשיא סימון, ג'רי ודיאן. היתר נמצאים במקומות שונים בארץ ומיעוטם חזרו לאנגליה.

מלחמת "קדש" בשלהי 1956 יצרה אווירת חירום וגרמה לזירוז הקמת קבוצת עליה נוספת של הגרעין, שמנתה 8 חברים. הקבוצה הגיעה לארץ בינואר 1957, זמן קצר לאחר המלחמה והצטרפה לחברים במעין-צבי. קבוצה זו תרמה תרומה רצינית לשורות הגרעין וניכרת היתה התופעה של גיבוש חברת גרעין ה' בארץ, שגרמה לקיבוצים רבים לשאת את עיניהם אל הגרעין. מהקבוצה הזאת נותרו בכפר הנשיא אלק, עדנה, דוט, הרבי, כוכבה ושמחה. מקם וגילה הגיעו מספר חודשים לאחר מכן.

משק היעד היה הנושא המרכזי בדיונים הקדחתניים, שהחלו באותה העת גם בארץ וגם באנגליה. וכמובן היו חילוקי-דעות בין אלה שציידו בהתיישבות והקמת קיבוץ חדש בנגב לבין אלה שראו את המעשה ה"חלוצי" ביותר בהשלמה למשק קיים. מיותר

(גרעין ה' - לאור הזכרונות)

להוסיף, שהשליחים (ישראל אבידור) והתנועה צידדו באחרון. החברים ה"ארץ-ישרא-
ליים" הכריעו לטובת השלמת קיבוץ קיים, למרות מספר גדול של חברי הגרעין שהמ-
תינו עדיין באנגליה ודגלו בדבקות בהתיישבות בנגב. כנראה המציאות המקומית
השפיעה והיקף הוויכוח הצטמצם להכרעה בין בית-העמק וכפר הנשיא ונשלחו משלחות
לשני המשקים. ההכרעה היתה קשה, כי שתי המשלחות חזרו עם רשמים מאוד חיוביים
משני המקומות. כפר הנשיא נחשב באותם הימים כ"זקן" מדי, אבל קבלת הפנים, לה
זכתה המשלחת, הכריעה את הכף. הקבוצה, שמנתה 15 חברים, היתה הראשונה של גרעין
ה' והגיעה במרץ 1957 למשק היעד, דווקא בגליל ולא בנגב. הצטרפותם של שאר חברי
הגרעין נמשכה עד 1960 והגיעה ל-סה"כ 55 חברים.

כפר הנשיא הגיעה לפרשת דרכים באותה התקופה, לאחר עשר שנות קיום קשות, כאשר
אוכלוסייתה, כפי שהיתה, לא היתה עומדת במשימות ההתפתחות והצמיחה. גרעין השלמה
תנועתי היה הפיתרון היחידי להבטחת עתיד היישוב, ולכן נקל להבין את ציודי הגר-
עינים, ש"התבייתו" על גרעין ה', המתלבט והזמין.

בפרספקטיבה ההיסטורית נראה שבואו של הגרעין למשק גרם לנקודת מיפנה המיוחל
בהתפתחות כפר הנשיא, וכצפוי - תוספת רצינית של חברים הפכה להיות ערובה לעתיד
המשק. תוספת גיוון דעות גם היא הוסיפה נופך לחברה ההומוגנית ואין ספק שגרעין ה'
הכריע את הכף לטובת הלינה המשפחתית בזמנה, כאשר האופוזיציה היתה עזה בקרב ותי-
קים רבים.

חברי הגרעין נקלטו בכל הענפים ואחדים מהם הגיעו לניהולם. מעטים הגיעו לתפ-
קידים מרכזיים כגון מזכיר, גזבר ומרכז משק, אבל רבים ריכזו ועדות, ישבו במזכר-
ות וועדות ואחרים השתתפו במשימות ציבוריות בתנועה ובשליחויות לחו"ל למען
קידום העליה.

במרצת השנים נקלטו מספר ניכר של חברים שהעשירו את חברת כפר הנשיא, כגון
"גרעין שרה דבולט" (קליטת בודדים) ובוגרי אולפן. בינתיים גרעין ה' התמזג בנוף
החברתי של כפר הנשיא ונוספו לו בנות ובני זוג ממקומות אחרים, וכמובן נולדו הרבה
ילדים, עד שהיטשטשה הייחודיות של גרעין ה' כקבוצה. התהליך הזה דחק את גרעין ה'
לדפי ההיסטוריה של המשק והדור הצעיר, ש"לא ידע את יוסף", מסורג את חברי גרעין
ה' יחד עם הוותיקים.

בסיכום, היום נותרו במשק כ-28 חברים שבאו במסגרת גרעין ה'. יש לציין שזה
הגרעין היחיד שהצליח להיקלט כגרעין השלמה בכפר הנשיא.

אריה וולפין

* * * * *

לפני כשלושים שנה (אני מרגישה שילדיי הופכים את הדף) - פאול, עזרא ואני
באנו לארץ, למכון למדריכי חו"ל. פאול ואני היינו חברי גרעין ה', ונסענו ישר
מחיפה למעין-צבי, שבה הגרעין היה בהכשרה. בילנו שם סוף-שבוע. שמענו על כל
הבעיות, ונסענו לירושלים.

המדריך שלנו במכון התנועה היה אריה זיו, מזכיר תנועת "הבונים" העולמית,
וכל פעם שהוא בא לבקר אותנו הוא היה מתווכח איתנו על מקום ההתיישבות של גרעין
ה'. האפשרויות שהיו לפנינו היו - קב' גזר, בית-העמק או כפר הנשיא. ואני זוכרת
היטב שהתווכחתי שהגרעין צריך ללכת למקום שיהיה בו משהו משותף בין המייסדים
והגרעין. חשבתי שהבחירה צריכה להיות בין כפר הנשיא ובית-העמק. אריה עמד על זה
שהגרעין ייצא להשלים את קב' גזר. מי יודע מי צדק?

בזמן המכון כמעט שלא ביקרנו בכפר הנשיא. היו לנו קשרים טובים בבית-העמק
והרבה ביקרנו שם. הוא היה גם המשק הצעיר שלנו ובילינו שם חודשיים נהדרים.

(גרעין ה' - לאור הזכרונות)

להוסיף, שהשליחים (ישראל אבידור) והתנועה צידדו באחרון. החברים ה"ארץ-ישרא-ליים" הכריעו לטובת השלמת קיבוץ קיים, למרות מספר גדול של חברי הגרעין שהמ-תינו עדיין באנגליה ודגלו בדבקות בהתיישבות בנגב. כנראה המציאות המקומית השפיעה והיקף הוויכוח הצטמצם להכרעה בין בית-העמק וכפר הנשיא ונשלחו משלחות לשני המשקים. ההכרעה היתה קשה, כי שתי המשלחות חזרו עם רשמים מאוד חיוביים משני המקומות. כפר הנשיא נחשב באותם הימים כ"זקן" מדי, אבל קבלת הפנים, לה זכתה המשלחת, הכריעה את הכף. הקבוצה, שמנתה 15 חברים, היתה הראשונה של גרעין ה' והגיעה במרץ 1957 למשק היעד, דווקא בגליל ולא בנגב. הצטרפותם של שאר חברי הגרעין נמשכה עד 1960 והגיעה ל-סה"כ 55 חברים.

כפר הנשיא הגיעה לפרשת דרכים באותה התקופה, לאחר עשר שנות קיום קשות, כאשר אוכלוסייתה, כפי שהיתה, לא היתה עומדת במשימות ההתפתחות והצמיחה. גרעין השלמה תנועתי היה הפיתרון היחידי להבטחת עתיד היישוב, ולכן נקל להבין את צידי הגר-עונים, ש"התבייתו" על גרעין ה', המתלבט והזמין.

בפרספקטיבה ההיסטורית נראה שבואו של הגרעין למשק גרם לנקודת מיפנה המיוחל בהתפתחות כפר הנשיא, וכצפוי - תוספת רצינית של חברים הפכה להיות ערובה לעתיד המשק. תוספת גיוון דעות גם היא הוסיפה נופך לחברה ההומוגנית ואין ספק שגרעין ה' הכריע את הכף לטובת הלינה המשפחתית בזמנה, כאשר האופוזיציה היתה עזה בקרב ותי-קים רבים.

חברי הגרעין נקלטו בכל הענפים ואחדים מהם הגיעו לניהולם. מעטים הגיעו לתפ-קידים מרכזיים כגון מזכיר, גזבר ומרכז משק, אבל רבים ריכזו ועדות, ישבו במזכר-רות וועדות ואחרים השתתפו במשימות ציבוריות בתנועה ובשליחויות לחו"ל למען קידום העליה.

במרוצת השנים נקלטו מספר ניכר של חברים שהעשירו את חברת כפר הנשיא, כגון "גרעין שרה דבולט" (קליטת בודדים) ובוגרי אולפן. בינתיים גרעין ה' התמזג בנוף החברתי של כפר הנשיא ונוספו לו בנות ובני זוג ממקומות אחרים, וכמובן נולדו הרבה ילדים, עד שהיטשטשה הייחודיות של גרעין ה' כקבוצה. התהליך הזה דחק את גרעין ה' לדפי ההיסטוריה של המשק והדור הצעיר, ש"לא ידע את יוסף", מסווג את חברי גרעין ה' יחד עם הוותיקים.

בסיכום, היום נותרו במשק כ-28 חברים שבאו במסגרת גרעין ה'. יש לציין שזה הגרעין היחיד שהצליח להיקלט כגרעין השלמה בכפר הנשיא.

אריה וולפין

* * * * *

לפני כשלושים שנה (אני מרגישה שילדיי הופכים את הדף) - פאול, עזרא ואני באנו לארץ, למכון למדריכי חו"ל. פאול ואני היינו חברי גרעין ה', ונסענו ישר מחיפה למעין-צבי, שבה הגרעין היה בהכשרה. בילנו שם סוף-שבוע. שמענו על כל הבעיות, ונסענו לירושלים.

המדריך שלנו במכון התנועה היה אריה זיו, מזכיר תנועת "הבונים" העולמית, וכל פעם שהוא בא לבקר אותנו הוא היה מתרוכח איתנו על מקום ההתיישבות של גרעין ה'. האפשרויות שהיו לפנינו היו - קב' גזר, בית-העמק או כפר הנשיא. ואני זוכרת היטב שהתווכחתי שהגרעין צריך ללכת למקום שיהיה בו משהו משותף בין המייסדים והגרעין. חשבתי שהבחירה צריכה להיות בין כפר הנשיא ובית-העמק. אריה עמד על זה שהגרעין ייצא להשלים את קב' גזר. מי יודע מי צדק?

בזמן המכון כמעט שלא ביקרנו בכפר הנשיא. היו לנו קשרים טובים בבית-העמק והרבה ביקרנו שם. הוא היה גם המשק הצעיר שלנו ובילינו שם חודשיים נהדרים.

(גרעין ה' - לאור הזכרונות)

אני זוכרת סוף-שבוע אחד בכפר הנשיא, לאחר בואם של אלק ועדנה, וכל אחד דיבר על ה"ספה" (?) שלהם.

מישהו צריך לבדוק את הסטטיסטיקה של הגרעין - כמה חברים נשארו בקיבוץ וכמה בישראל. אני חושבת שמכל הגרעינים שהגיעו ארצה יש לנו הכי פחות יורדים. ואת הנקודה הזו אני רוצה להדגיש - שהגרעין נקלט בכפר הנשיא בצורה טובה, לפי דעתי, בגלל העבר המשותף ב"הבונים".

שוש ס.

* * * * *

מעין-צבי, ינואר 1957. התחלנו להתאקלם ולהתארגן לקראת הצטרפותנו לקיבוץ-קבע, לבית חדש. ברור היה לנו שהגרעין ישלים קיבוץ של יוצאי "הבונים" אנגליה. קיבלנו ואירחנו משלחות מכמה משקים, שדיברו על לבנו להצטרף אליהם.

לכן, כדי להכיר מקרוב, התחלנו לבקר בקבוצות קטנות בסופי שבוע. כוכבה, דוט ואני סיירנו ביקור בכפר הנשיא. ידענו שכפר הנשיא שוכן בקרבת ראש-פינה ומחניים, אבל עבורנו "מחניים" היה שם משחק-כדור. אז לא שמנו לב להוראות ולא התייחסנו למחניים. ובכל זאת הגענו בטעות למחניים, ברגל מהכביש הראשי - ומשם סוף סוף, דרך שדה-התעופה, דרכו רגלינו על מדרגות הכניסה לחדר-האוכל הישן בכפר הנשיא. כאן הכול חשוך, אין תאורה ואין אדם.

פתאום מופיעה מעלינו, על המדרגות, דמות בחושך עם זקן - גבריאל אשתמוע - כנראה שומר, ונעצרנו במקום. גיגמנו "שמואל חצור, בבקשה, השליח שלנו"...

בילינו שבת בביקור בקיבוץ: ארוחת-ארבע עם בתיה ומאיר (תה ועוגיות). קיבוץ קטן-קטן, ללא מידרכות, ללא תאורה, ללא שירותים כמעט - צריפים ובתי-ילדים בלבד. נוף מקסים, רמת הגולן (אז ועד 1967 לא ידענו את שם ההרים במזרח), עמק החולה, הרי נפתלי, הגבול בינינו והסורים - הכול מקסים. התאהבנו מיד במקום ובחברים.

חזרנו למעין-צבי מרוצים ובתקווה שכולנו נצביע בעד העברתנו - לגור בכפר הנשיא.

שבוע לפני פורים 1957 הגענו, להתיישב בכפר הנשיא, פרט לזוג אחד שעבר לבית-העמק.

ומאז - פורים לפני 29½ שנים ועד היום הזה הסיפור ידוע ויש המשך: גרעין ה' וחצי.

הרבי ג'קסון

(גרעין ה' - לאור הזכרונות)

ק ב ל ת פ נ י ס

אני זוכר את קבלת הפנים בארץ ובכפר הנשיא, ויש כנראה חשיבות רבה לצורת הקבלה, כי הנה עובדה שהיא עזרה לקליטתנו. בכלל, יש משקל אדיר לרשמים ראשונים, שהזמן איננו מסוגל למחקם. אני אומר את הדברים האלה מתוך מסקנות אישיות, וגם כדי להגביר רגישות לנושא.

אז איך קיבלו אותנו? היינו קבוצה של תישעה חברים ותינוק (רג' ורג' ייסוך, שוש וריי, פאול, אלן ברזל, טרי פלוטסקי, שולמית, ג'וני ורפי). שמתם לב שאמרת ח ב ר י ס ? זאת לא טעות. זאת הייתה הדרך המיוחדת של כפר הנשיא לקבל את גרעין ה' - בתור חברים. כל מי שהגיע לקיבוץ כחבר גרעין, התקבל באופן אוטומטי כחבר, עם כל הזכויות (ועם כל החובות). לא היה צורך בהצבעה באסיפה, לא הייתה תקופת מועמדות. והמשמעות ברורה. עלינו על אדמת המולדת באפריל 1960 כאזרחי ישראל וחברי כפר הנשיא. ליד המזח בחיפה חיכתה משאית של כפר הנשיא. לידה עמד אריה - סידור העבודה נתן לו יום, כדי לקבל את פני חברינו. העמסנו את המזוודות ואת עצמנו ונסענו למלוך "כרמליה", שם הועמד חדר לרשות שולמית והתינוק. מאוד התפעלנו מן ההתחשבות - וכך, בעינינו, זה נמשך. במשך הבלבולנו לחדרים שהוכנו למעננו, עם פרחים, פירות והרגשת-בית.

למחרת הוזמנו לשיחת היכרות עם כבוד המזכיר, שהסביר לנו את כל מה שמזכיר צריך להסביר, הזהיר אותנו מפני נחשים והליכה יחפה ובלי כובע על הראש. הוא השיב באדיבות לכל השאלות והיפנה אותנו למחסנאית, לאחות המרפאה, למרכז המשק, ולבסוף לסדרן העבודה. אחרי הסיבוב הזה נהיינו חברי קיבוץ לכל דבר, בתיאיריה... ולמחרת התחילה העבודה המעשית.

בימים ההם היה מקובל לערוך מסיבה לקבלת פני עולים חדשים. לא איכזבנו. זכור לי שאדי הכין את התוכנית בנוסח "אני רוצה להיות שחקן". הוא הסביר שמעלים מחזה ולשם כך נחוצים לו כך וכך שחקנים. הוא ערך מבחן-במה וביקש מן הקהל מתנדבים. התרשמתי ממספר החברים שהיו מוכנים להתנדב, וכשאדי פנה אלי והציע שגם אני אתנדב להשתתף במבחן, לא היה נעים לסרב. לתפקיד הזה ניגשו כחמישה מועמדים, כשכל אחד דיקלם את משפט המבחן. הזוכה נבחר לפי מחיאות כפיים. וראו זה פלא - אני זכיתי, למרות העברית העילגת שלי. וכמו כן עוד כמה חברים טריים זכו לתפקידים. הכול התנהל בעברית. "עבדו" עלינו כהוגן - במקום שיעלו הצגה לכבודנו, אנחנו היינו ה"פריירים" שהופיעו בה. מילא - העיקר הוא שהרגשנו בבית.

ג' ר נ י

א י נ ס ט נ ט - מ ט פ ל ת

ביומנו הראשון במשק נשאלנו, באלו מקומות אנחנו - חברי גרעין ההשלמה - מעוניינים לעבוד.

אני, עולה חדשה, צעירה, היודעת מעט מאוד עברית וללא כל נסיון בעבודה עם ילדים, ברוב חוצפתי ביקשתי לעבוד בבית-ילדים, וזה למרות שידעתי שהחינוך הקיבוצי הינו דבר חשוב ויקר לחבר הקיבוץ, אשר לא יפקיר את ילדיו הרכים לידיים לא מאומנות. תארו לכם את הפתעתי הגדולה, כשלמחרת היום מצאתי את עצמי עובדת כעזרה בפעו-טון של ילדים בני שנה עד שנה וחצי, בערך.

כעבור זמן קצר, כשהמטפלת הקבועה (הלן) יצאה את הפעוטון לשמירת הריזון, הייתי מטפלת לכל דבר, וזה לאחר הכשרה של כמה שבועות ברמת-יוחנן. שיעור ראשון בחיי קיבוץ - הרצוי (האידיאלי) כנגד המצוי (המציאות).

ובזה התחילה הקריירה הארוכה שלי כמחנכת בכפר הנשיא.

ד ר ט

(גרעין ה' - לאור הזכרונות)

יומי הראשון בכפר הנשיא

היננו קבוצה גדולה - שלושה זוגות - שוש וריימונד, ג'וני, שולמית ורפי
בן החודשים, ג'סון ואני. ושלושה רווקים - אלן ב., פאול וטרי.

אני לא זוכרת הרבה מהדרך מוויקטוריה שבלונדון ועד חיפה שבישראל.
נסענו ברכבת, הפלגנו במעבורת, עוד פעם ברכבת, ועוד הפלגה, וכשהגענו לחיפה,
חיכתה לנו משאית גדולה, נהוגה על-ידי אלפי נתן.

בשבילי כל הנסיעה מאנגליה היתה בצבע שחור-לבן, וכשהגענו ארצה פתאום הכול
נהפך לצבעוני. הזריחה הוורודה מעל הכרמל בחיפה, פועלי הנמל הלבושים בכחול,
החנויות הסגוניות ברחובות חיפה - הכול דיבר אלי בבת אחת, ואני הייתי המומה.

הגענו סוף סוף לכפר הנשיא. ירדנו מהמשאית ליד המקלחת הציבורית. שמחה ודוט
חיכו לנו. בקושי זכרתי אותן. הביאו אותנו לצריף שלנו - איזה עושר! בשבילי
וג'סון זה היה הבית הראשון שלנו, כי מאז שהתחתנו גרנו בחדר במשרד "הבונים"
בפינצ'לי רואד. היו לנו מיטה, כורסא, שרפרף ושולחן.

אני זכרתי את בתי השימוש הציבוריים מביקורי הקודם ומאוד מאוד חששתי. אבל
להפתעתי נבנו שירותים חדשים, עם מים זורמים, ולא היו החורים באדמה מלפני חמש
שנים.

המקלחת הציבורית היתה האיום הבא - כולנו התרחצנו ביחד, ואני הייתי שמנה
ובהריון. בכל זאת, זה היה מפגש חברתי יומי, והתרגלתי במשך הזמן.

ביומי הראשון היתה לנו פגישה עם מזכיר המשק אחרי ארוחת-הבוקר. כולם קמו
מוקדם ומשום-מה שכחו אותי - או שריחמו עלי, או שלא הצליחו להעיר אותי. אני
התעוררתי בשעה 10.30, מאוד מבולבלת, ואחרי כמה סיבובים במדרכות בין הצריפים
מצאתי את חדר-האוכל. נכנסתי, אף אחד לא שאל אותי מי אני או מה אני רוצה.
כולם עבדו קשה בקילוף תפוחי-אדמה ובשטיפת כלים ורצפות. הכול היה רטוב מאדים
ומים ומלא רעשים משונים מכלים לא מוכרים. ניגשתי אל מישור וביקשתי משהו לאכול
- זו היתה גוסטי האקונומית. היא הצביעה לכיוון המקרר ואמרה לי לקחת משהו, אם
בכלל נשאר. שם היו רק מרגרינה ולבן. לקחתי קעריית לבן. אחרי ארוחת-הבוקר
(קעריית לבן) חיפשתי את הקבוצה. אף אחד לא ידע על מי מדובר והפנו אותי למזכיר-
רות, כיום חדר קרמיקה.

נכנסתי בדיוק בסוף השיחה החשובה עם אריק, המזכיר. אני תמיד מאשימה את
ג'סון בזה שלא העירו אותי בזמן.

כל הקבוצה נקלטה מהר, כי הבינו מה מצפים מהם - ועד עכשיו קשה לי לתפוס מה
מצפים ממני.

ר ג'י

מה זה "גרעין ה'?"

למה כעסתי כאשר ראיתי את ההודעה שהופיעה לפני כמה שבועות על לוח המודעות שלנו שאמרה "תהיה פגישה של גרעין ה'?" לאחר ככלות הכל, גם אני הייתי בגרעין ה'. גם אני שרתי שירים והדגשתי בהתלהבות רבה את האות ה', כל פעם שהיתה מופיעה בשיר. גם אני התלהבתי והתרגשתי ביום ההוא, בחוות ההכשרה, כאשר העברנו מחברת וכתוב למעלה על הדף היה: "אם את/ה רוצה להקים גרעין חדש, שלא ילך ל"החושלים" (עמיעד של היום), הירשם פה." באמת התרגשתי. ואז "אנו באנו ארצה" (זה מוכר, לא?)

כל זה היה לפני שלושים שנה!

והגענו לכפר הנשיא - אחרי הרבה ויכוחים, כי רובנו רצינו לרדת לנגב, להקים קיבוץ חדש, והדבר האחרון בראשינו היה להשלים קיבוץ "צולע" בגליל, במיוחד מפני שגרו שם אנשים כל כך זקנים - בני 30 בממוצע! וחץ מזה, גרו שם אנשים שהיו השליחים שלנו ו"איך", שאלנו, "נוכל לחיות ביחד עם השליחים שלנו?"

היום זה נשמע מצחיק אולי, אבל אז - באמת הרגשנו כך.

בכל זאת, אני, ביחד עם חברי, השתכנעתי ובאתי לכפר הנשיא. קיבלו אותנו מהיום הראשון כחברים - צעד גדול וחשוב מאד - וזה הוא. בשבילי זה היה סוף ימי בגרעין ה'.

קיבלו אותנו בצורה לא נורמלית. איזו חברה נהדרת! מיד מצאתי עבודה שהשתלבתי בתוכה בשמחה רבה (בכיתת אריה-צבי) ולא היו לי שום טענות - שבאנו לגליל במקום לנגב.

הייתי חברת כפר הנשיא לכל דבר. הגרעין מת - יחי הקיבוץ!

ועכשיו, מזכירים לי שאני ב"גרעין ה'?" לא ולא! אני בכפר הנשיא.

ע ד נ ה

בית ספר לותיקי הגליל

ותיקים יקרים!

על סמך הנסיון שנצבר בשנת
הלימודים הקודמת בבית הספר
לותיקים במכללת תל - חי.
אנחנו ממשיכים ומרחיבים בשנת
הלימודים הבאה את בית הספר.
יום בשבוע גיל / סלסל וסמ

המקצועות שילמדו: הסטוריה, מדע
המדינה, תנ"ך, ספרות, סוציולוגיה,
התעמלות, מלאכת יד ודרמה.

בדבר פרטים נא לפנות אל מרכז(ת)
ועדת קשישים בקבוצך.

למרות הקיצוצים בתקציב ועדת ההשתלמות, אנו מפרסמים פרטים אלה
על יום הלימוד לותיקי הגליל. במועצה האזורית (מחלקת הרווחה)
מבקשים מהחברים המעוניינים, להירשם עד סוף יולי.
אנו, בוועדה לחבר המבוגר, ממליצים בכל פה על קורס לימודים
זה ואם יש חברים שברצונם להירשם - אנא עשו זאת דרכנו ואנו
נביא את בקשותיכם לוודת ההשתלמות.

א ל ז ה

רכזת ו. החבר המבוגר

ז ה א י כ פ ת ל י

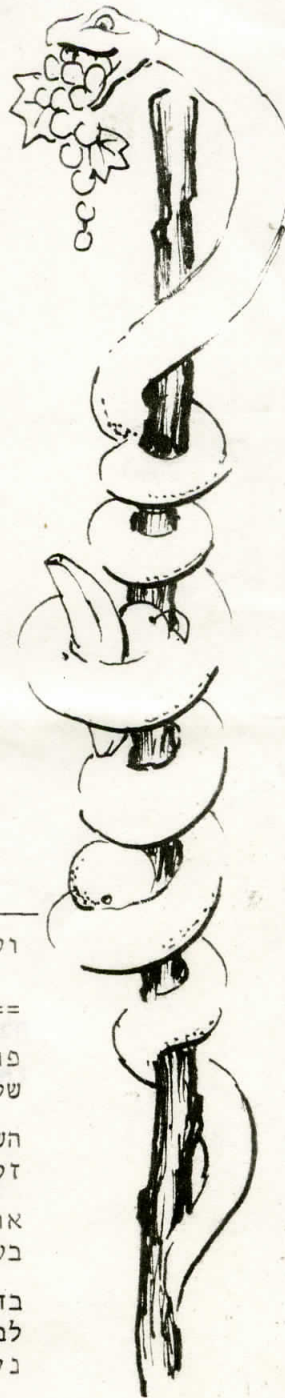
כבר כמה פעמים באסיפות הופיע כסעף ראשון - בחירות, אישור ועדות,
מועמדים וחברים. מצביעים - - - ומספר חברים קמים והולכים.

האם רק ההצבעה חשובה?

נטע

העיקר הבריאות

ב מ ר פ א ה

קבלה אצל האחות			ד"ר שריר יעבוד איתנו בחודש יולי ויקבל:	
בדיקות	8.30-7.30	יום א' בשעות	16.00-14.00	ביום א' בשעות
	9.00-8.30	"	16.00-14.00	" ג' "
	12.30-10.30	"	18.00-16.00	" ה' "
	9.00-7.30	יום ב' "	=====	
	12.30-10.30	"		
	18.30-18.00	"		
בדיקות	8.30-7.30	יום ג' "		
	9.00-8.30	"		
	12.30-10.30	"		
	9.00-7.30	יום ד' "		
	12.30-10.30	"		
	18.30-18.00	"		
בדיקות	8.30-7.30	יום ה' "		
	9.00-8.30	"		
	12.30-10.30	"		
	9.00-7.30	יום ו' "		
	12.30-10.30	"		
	10.00-9.30	שבת		
=====				

פ ר י
הקיץ הגיע ואנו משופעים
בפירות רבים ושונים.
הפירות הם מאכל בריא, אך
יש לזכור כי הם נושאים
מחלות וריסוסים שונים.
לכן ח ו ב ה עלינו לרחוץ
אותם במים וסבון. לבריאות!

ועדת הבריאות הבינקיבוצית

מ ד ו ר ה ש נ

פנייה להורים, לדודים (ות) לסבים(תות),
שלום רב.

השיניים הן אוצר גדול ויקר ערך שהטבע חנן בו את האדם מילדותו. כמו כל אוצר,
זקוקות גם שינינו לשמירה מעולה משחר הילדות, כי כל פגיעה בהן איננה ניתנת להחזרה.

אוכלוסיית המבוגרים היא למודת סבל, שנגרם כתוצאה ממחלות שיניים ומן הטיפולים
בעקבותיהן, אך לקח זה אינו מיושם, לצערנו, בטיפול ובחינוך הילדים.

בדאגה לבריאות ילדינו, אסור לנו לשכוח את בריאות שיניהם. במרפאות אנו מודעים
לבעיה זו ואנו ערוכים באמצעי הסברה; מאפשרים בדיקות שיגרתיות וטיפולים; וכן
ניתנים פלואורידים, כדי למנוע ריקבון שיני הילדים.

יש לזכור - כי אכילת ממתקים (סוכרים) היא אחד הגורמים לעששת-ריקבון השיניים.
עששת השיניים הינה מחלה מדבקת, המועברת משן לשן - מחלה הניתנת למניעה.
המשפחה יכולה וחייבת להיות שותף פעיל במניעת המחלה. תזונה נכונה - דלת סוכרים
- צריכה להחליף את זלילת הסוכרים. ניתן גם להשתמש במזון המחליף ממתקים, כמו
במבה, ביסלי, פירות ועוד. יש למנוע מן הילדים משקאות מתוקים לפני השינה וכן
יש להקפיד על ניקוי השיניים לפני השינה.

אל נעניק אהבה לילדינו בממתקים. נשמור על בריאותם ושיניהם הטבעיות.
מדור השן

6/10/76

מכתב - מ'צד להורי - (על הריס):

העליון בק'אס . יצחק ספר 28

(לני אהרן)
~ שאלה

מחנה:

המחנה כבר החלו. למחנה ס' - בנושא "ס'רים" בקול המדבר -
'צא 5 בגן 8 בקרי עבא"ר - בהדרכתו של מקס הירס.
הם נהני מאוד.

למחנה ניהל ה' בנושא "התלבטות" בידו הראל 'צא 1 שג' -
בנושא באבד, שצוינו עקבותיה מכרה באום.
אנשים - לא יצאו. את ההורים הראש אל נושא המחנה וההישג,
אם נדעה מאחורי - החדשים ושל שמויה זלזל את החדשים/זאת
אך הם לא רצו ואם לא יצאו.

בקול המחנה המיועצם - אמנה י' בשבוע הבא - בנושא "חוקים"
בקול "רשמי" (יני, יואל, היל, גל) . הם יצאו. אם אין פ'
למחנה שאלו גויי ומנהל מאד.

מחנה י"א . יצחק באנקאס ביוש"ים . עב מחנה חוקים בנושא -
ה"צ'נה" . מחנה שלום בהרחבה אלוסק'ם והלטה בצורה חזרה

הם נהני מאד.

למנה נותה ה' בנושא "המשלוח" ביד הרב' צאן שתי-
בנות באבד, שצופו עקבאזה מכרה באום.
אנשים - לא יצדו. את ההורים מראש אל נושא המנה וההמשלה,
אבל נעשה למאד - ש' המדיכים ושל שומיה זשל את הרעדים/יות
אך הם לא רצו ואם לא יצאן.

בקלף למנה המילדא ה' למנה י בשבוע הבא - בנושא חוקים
במל" (נשאו י (יוני, יואל, הלו, גל). הם יצאן. אם אין פ,
למנה שכלא גויא ומנה מאד.

למנה ו"א. ילדך באוקוס בידיש'ים. עו למנה חוקים בנושא -
המדינה". למנה שלוסך בהרחבה אופקים והלטה בצורה חומה
ויצ'נה. למנה ע' כשומים בירושם שלטה בלבה: (אפרהג'ר וצ'ון)
כל א' של יוצא - היהפסד כולו ש'ו ובלק'פין דם ש'נו (כמחנפים,
כהורים, כחברה). כ' המנהג האלה במיחוש מלנ'קים זרואר מלדן -
'שלח', צ'וני חמ' ואישי שבוא - ג'ז ע'ל! אקד המנהג -
הנצ'ים הם אל חשבון י'ו ע'באדי.

בשלימים האחרונים של אוקוס ית'ם מחנ' "המדיכ'ים הקצונים"
(הנצ'ים) לבוקרי ח' אחריו ינול'ם זשלח י למנה מצ'ון
זה אך בירושם השומל'אל יק' 3 (למ', יצנה סינ'ל). ג'מק'שום
א'מק'א מלח' רביד' יחל' וחקים במיחוש אל י'י קבול' אחר.
(נמ'ר ע'נו ע'ד סוף השבוע).

- 2 - מכתב ל הור' נעלה רמ"י

אונק' וק' : חופש בתי זונה קט' אי' אפ"ש . אבל האונק' גל' קר' .
האונק' שדנ' השלום ישלם אל יד' "תקצ"ב החופש התקצ"ב אונק' -
שולם באופן פרטי אל יד' . כל ילד מועצ'בא פא"ש (המאובים -
'גבצ'א דייק הנחלר השלום) . האונק' הא' ש"ח יונה בקבוצה .
אונק' נצח' ב יום ה' ד/ט אונק' צ' . נבאה זילב' האונק' קט'
נ"ש ונאכל בפנינו ונחנך הבירה האם י' ד/ו בצהריים

ק'ט' :

הקיסר' והיה ברפ"ר ויג'ן - זל' חבית הנעורים (שאלר + ארבל)
בסנעט' ל' צוה מבנ'ר של ים , בילד'ם , סילד'ם ואונק' . בדי' אהיואל
א' האל' הנעס' אל' הקיסר' , ממנה וברוכה 'גבצ'א באזאזאזאס "אלק"
מיוכן נבש' באצמנו (באצמנה הקבוצה של האן)
ל'נצ'ב'ם אימילר הקיסר' נק"ם - שני ימים של "סנר' האצמנה"
שטרום - אינן הסלמ' של הנעורים האנה האלה (כן אי לא האצמנה
הא' צוה , ואל' האצמנו ואחצמנו , קבל' ממיל'בא' שונ' ואצו)
הסנר' האנה אל יד' "הצו"ל הסלמ' : מצינ'ם ומאל' (השאלר)
ג'ר סלמ' האונק' של הנעורים הן ספונסיל' האצמנה

אנחנו נשארים בזה...
יש ונאכל בכמה יומות הבירה הזאת 7/11 בצהריים

קיסנה:

הקיסנה והיה ברור וידין - זה חבית הנעורים (שואל + אהב)
במנעו ליצור מבנה של ים, בלונים, סיוטים וחיות...
זה העלול הנעשה את הקיסנה, ממנה ובמנה יגבולו באטמאס "אלק"
מיוכן נבא בלענו (בלענה הקיסנה של האן).

מיוצגים אימיל הקיסנה נקיים - שני ימים של סדרת הליכה

שבת - שינון הסלוא של הנעורים הלנה הבאה (כן אי לא חזרה)
היא צויה, נושא המושגן ואחריה קבלה ממובאיה שוקה ולוד).

הסדרה גומה על ידי "הצולל העליל" בשטח: מדיניות ומלאה (משאלה)

גור סלואיה החופש של הנעורים הן ספונסריל. הדיקרון במנה

במיומון הוא - שני מוכנה לעזר באימון של כל בעליה או

אלה - במנה שיטה זאת לפניה אחרת מן -

החברה עצמה.

חופש נעים לכולנו - לאוהב -

נ.ב: בנושא הילדה של שאלה אחרים - אם לא יהיו ששמים בג' צפון

הוא יוקם במודע!!!

תרגיל "נמר ג" 1986.

כמו בכל שנה, גם השנה, שלטונות הבטחון קבעו לנו תאריך לעריכת תרגיל "נמר ג" (התגוננות הישוב במקרה של חדירת מחבלים). התרגיל יתקיים ביום ה', 17.7 בערך בשעה 20:00. לא מזמן הוצאתי חוזר מעודכן בנוגע לשיבוץ החברים ותפקידם דווקא במערך כוננות זה. בכוונתי להוציא, בהקדם, עוד חוזר, לכל מפקדי הכיתות, סגניהם, עם הסברים יותר מפורטים לגבי תפקידם.

חשוב ביותר, כי כל החברים יבינו, כי רק החברים-ששמותיהם מופיעים בדפי השיבוץ שחלקתי-משתתפים בתרגיל.

עם הפעלת הסירנה (צליל ארוך ממושך משך דקה), שתציין את תחילת התרגיל - מתבקשת כל האוכלוסיה, בכל לשון של בקשה, להשאר במגוריהם, כולל אולפן ומתנדבים. (על המטפלות לדאוג לכך). כל מי שיתסובב ללא צורך רק יפריע למהלך התרגיל.

ברצוני להזהיר שבמהלך התרגיל ישמעו יריות, קולות התפוצצות, וגם צעקות, אין צורך להבהל.

ולבסוף, ברצוני להזכיר לחברים שתרגיל "נמר ג" מבוצע לטובתנו, כדי שנדע להגן על עצמנו במקרה הצורך. שיתוף פעולה של כל האוכלוסיה, בעיקר אלה שמשתתפים, אבל גם אלה שיושבים בבית - מאד חשוב.

על סיום התרגיל נודיע ברמקול.

יש רשימה של כל החברים המשובצים ב"נמר ג" על הלוח מול חדר העבודה של הספריה.

תודה מראש

ג'רי ניימרק

11th July, 1986

**** NEWS OF THE WEEK ****
oo

<-- COMING & GOING -->

- @ Ariella Levine has come home - WELCOME!
- @ The Parents of Eric (Aviva's) came for a week's visit, we hope they enjoyed their short stay.
- @ The families grow, Ziva - Hannah Franklin's sister, - Yossi and their daughter Yasmin are here for a week's stay.

- @ Naomi Hadari (the new nurse) arrived with her husband and family. They live in Bruce and Batya's house.
- @ Sara Nissim is here with her family for two weeks - a nice "summer school" for the kids!
- @ Evelyn and Meytal are home, they decided not to leave the men alone any longer.
- @ Shmuel, Dudik, Benny and Yair are abraod on factory business, as usual....
- @ Max Heerse returns to the U.S.A. on Sunday.
- @ Julia and Aryeh Nitzan are enjoying a break somewhere abroad. Come home with lovely memories!
- @ Mordechai Ben-Natan and Meir R are off on their post-army travels ... Good-luck.
- @ Still 80 people have not done their turn at weeding the cotton .
- @ David Devons has finished his agricultural studies - congratulations.
- @ Jacky is in the economia for a month - Angie is off on miluim again.
- @ In the cihldren's farm a lamb (as yet unnamed) was born to a ewe named Gipsy - MAZAL TOV!
- @ At the Art Exhibition at TEL-HAI we were well represented - Diane, Carol Sh, Susan, Simon, Helen, Bonny, Gila M, and her pupils, Yaeli F, the Puppet Theatre of Markie and his pupils, Dov, Shlufa and Ruth Ney (all teachers). Susan's mermaid was exceptional. Next year budgetary cuts are expected and maybe class closures - we hope not. Meantime - well done our artists!
- @ Last week the Luna park hosted 500 children from Rosh Pina and Amiad. A great success thanks to Irwin who was the moving spirit behind it all.

@ The long holiday is here and school's summer programme on the of ethnic congregations. There are four groups: Iraq, Ethiopia, Yemen & Morocco. Why can't chaverim have a summer school?

@ Yoav Peck has been granted yet another year as shaliach after a long discussion at the general meeting attended by Aharon Yadlin.

@ We wish a quick recovery to Mrs Friedman and Noa Maayan.

@ A happy 38th birthday to K'FAR HANASSI.

To all.....
SHABBAT SHALOM
CHAG SAMEACH

